

besluit men om te zeggen: ge moogt nog van alles verwachten (nieuwe verrassingen). Ook als sprekende persoon in zeispreuken duikt de held in Frans-Vlaanderen eenmaal op: ‘De kap maakt den zot niet, zei Pierlala, en hij droeg een hoed met belletjes’. (Biekorf 1933, 87).

Pierlala veroverde zelfs een plaats op het uithangbord van herbergen. De baas uit *De Pierlala* ergens in Vlaanderen stak in schulden en had zijn herberg moeten sluiten. Doch hij kwam er weer bovenop, hing zijn bord met Pierlala weer uit als vroeger en schreef er onder:

Pierlala is wederom verrezen,
hij is van zijn oude kwaal genezen,
hij verkoopt weer bier en wijn,
iedereen wil bij Piere zijn.⁽¹²⁾

En ten slotte is Pierlala de held geworden van een wijkof herbergkermis te Ursel, zoals D. Verstraete in Biekorf (1962, 315) heeft medegedeeld. Vandaar dat Ursel ook al eens de geboorteparochie van Pierlala genoemd wordt.

Wanneer men daarbij nog bedenkt dat Pierlala zijn naam gegeven heeft aan een kegelspel in het Land van Waas (Joos 53) en dat hij ook het rijk van de kinderprent heeft betreden,⁽¹³⁾ dan is er veel kans dat hij, die met zijn liederen nu definitief in de kist ligt, eensdaags in een volkskundige monografie zal verrijzen.

A. VIAENE

Keisters maken

Een van de typische bedrijvigheden die, te Nieuwpoort, met het uitbreken van de eerste wereldoorlog uitgestorven is, was het vervaardigen van ‘keisters’ als huisbedrijf. Keisters waren speciale touwtjes die men gebruikte om hoekje te zetten op 't strand, voor het vangen van kust-tongvis.

Hiertoe gebruikte men een rechtopstaande bak, in de vorm van een Westminsterklok. Bovenaan bevond zich een ‘wrange’ (zwengel) waaraan garen werd vastgemaakt. Het ganse proces bestond slechts in het draaien van stevige koorden, van hoogstens een tweetal meter lengte, waaraan een haakje werd bevestigd.

In die tijd werkten bij Carbonez (producent van visgerief) verscheidene Bretoenen die netten breiden voor het haringseizoen in het Hoge Noorden. Deze vreemdelingen logeerden allemaal in ‘t Zwaantje’ (Langestraat; nu Café du Commerce) bij Liza Bussche.

JACQUES BEUN

(12) Van Lennep - Ter Gouw, *De uithangteekens I* 330 (Amsterdam 1868.)

(13) M. De Meyer, *De Volks- en Kinderprent in de Nederlanden* 482 (Antwerpen 1962).